

שיר השירים

הרימו מישקולות. מרחו את גופם בשמן ועשו מוזות כמו דוגמניות. בעלי השירים הסכימו כולם שהכל עניין של גנטיקה, אימונים, תזונה נכונה ופרוטאינים.

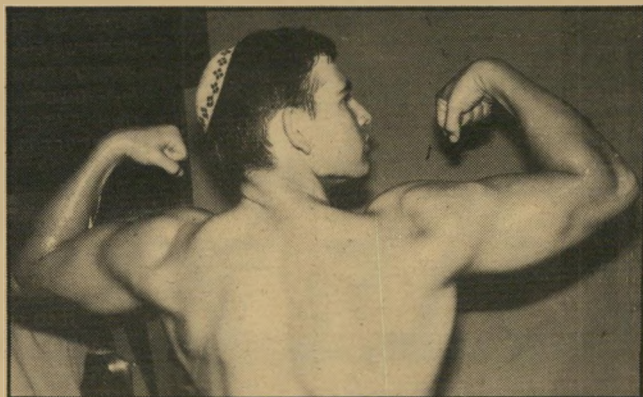
מעניקי הפרסים, גברים כולם, אינם חוסכים בנשיקות בכל הזדמנות. כל מועמדת זוכה בנשיקה. כל מועמד רק בלחיצת יד.

מוחמד מקוי, אלוף העולם בכורי-בילדינג, ילד מצריים, מכבד את קהל הסנינרמה בשיריו. הוא נמוך קומה, מוצק.

אחרי חצות אספו בעלי השירים את תיקיהם האישיים, את המדליות, הגביעים, פרסי-הניחומים ואת המישי-פחה והלכו הביתה.

הנה ורפני יחגגו יחד את התואר. שטיינמיץ חזר לאשרוד, לחברים.

בצלאל המאוכזב ינסה את כוחו גם בשנה הבאה, ואשר פריג', יושבראש האגודה לפיתוח-הגוף, מאושר: "זה היה ערב מאלף. הבחורים יכולים לייצג בכבוד את השירים הישראליים בעולם".

יהדות השירים רוני שפירא, העתודאי, הלך לפני והתפלל. לאולם. "הסינרמה" הגיע ברגל. אך גם מאמץ זה לא עזר לו לזכות.

הן עושות. כביקני מינימאלי הן חושפות רגל, זרוע, כתף ובטן שריריות. "ואללה, איוה גופה" צועק קול בס מן הקהל "ואללה, יפות באמת," מחזיר אחר. עטרה רפני בת 29, חברתו לחיים של אלי הנה, זוכה בתואר מרת-ישראל. המורה לחינוך גופני מוינגייט היא גם אלופת-ישראל בהרמת מישקולות.

לו לזרוק את הגביע. המאבטחים ובעלי-השירים הצליחו להגן על הזוכה, זאב שטיינמיץ, ועל חבר השופטים. משמאל: ענת שלמו; אלופת אשתקד.

בת המארגן שיבה רצ'קוף, בתו של ריצ'רד, סגן יו"ר האיגוד הישראלי, ניסתה את מזלה. הקירבה למארגן ניס לא הועילה. התוצאה שלה: מקום רביעי מתוך ארבע מתמודדות.

השערוריה מתחילה כשעולים המתמודדים הבוגרים לבימה. השופטים קבעו כי זאב שטיינמיץ יסע למרדיר. הוא גבר בנקודה אחת על הזוכה מס' 2, בצלאל אזולאי. הקהל צועק בוז, חבריו, קרוביו של בצלאל, האמינו כי הוא יזכה בתואר. גם מאחורי הקלעים עסקו בניחויים, וכמעט כולם אמרו שבצלאל הוא הזוכה. "הוא בנוי טוב יותר", הסבירו. יש לו פרפורי-ציות נכונות. אך השופטים חשבו אחרת.

שטיינמיץ מסביר את ההתמרמרות הקולנית בחברים הרבים שבצלאל הביא לסינרמה.

המהומה מסתיימת מהר מאוד. גדרי לייגוף ובעלי-השירים עוזרים לשוטרים לפנות את הבימה ולהרגיע את הרוחות. בצלאל מאוכזב. "פרוטקציה" ממשיכים לצעוק מן האולם. "שוחזר" מחזירים אחרים.

לקראת חצות עולות ארבע נשים צעירות לבימה. שריקות ומחאות כפיים סוערות מלוות כל צעד שרירי

בשש שנות-אימונים על גופו. שבו עיים לפני תחרות הוא מגלח את גופו. משתוף, כדי שהשירים יראו טוב עם השמן.

"איזו גופה!"

רוני שפירא צנוע יותר. חובש כיפה ומאוכזב. התחרות היתה קשה. הוא התאמן שנתיים וחצי לקראת היום הזה, והפסיד. הוא ירושלמי משכונת בית-זוגן, העושה את שרותו הצבאי כעתודאי.

רוני לא רואה בפיתוח הגוף כל סתירה לדבריהתורה: "הייתי בבוקר בבית-הכנסת. הנחתי תפילין, התפללתי. הלכתי ברגל שישה ק"מ כדי להגיע לסינרמה". בבית, הוא מספר, התייחסו לפיתוח-הגוף כאל שיגעון. ההורים שומרי-שבת כמוהו, לא ניסו להניא אותו מספורט זה. גם אחיו הצעיר עוסק בעיצוב-הגוף. הוא מקווה לזכות בשנה הבאה בתואר לנערים.

קהל זועם לא קיבל את פסיקת השופטים. קרובי המישפחה והחברים של הזוכה מס' 2, בצלאל אזולאי, התפרצו לבימה וצעקו